

[Birgit Busk.]

deprimerende påskelæsning. Jeg sluttede den med det uhyggelige indtryk, at ligegyldigt hvilke af energiforsyningsens alternativer vi vælger, så er dommedagen for menneskeheden alt for nær. Hvis vi vælger at bygge vor energiforsyning på atomkraft, fylder vi sammen med alle de andre lande, hvor bygning af atomkraftværker er i rivende udvikling, vor verden op med radioaktive affaldsdele, der frembyder uhyre risici for de kommende generationer og skaber faremomenter af en ikke fastslået størrelse for de mennesker, som bor i nærheden af atomkraftværkerne. Hvis vi holder os til de traditionelle energikilder, først og fremmest olie og kul, må vi for det første konstatere, at verdens oliebeholdninger vil slippe op inden for et overskueligt tidsrum, og at det er tvivlsomt, om vi overhovedet har råd til i længere tid fremover at betale de stadigt stigende priser for den svindende oliemængde. For det andet, og det er endnu værre, må vi yderligere konstatere, at brugen af både olie og kul sviner atmosfæren i den grad til, at denne forurening både udgør en øjeblikkelig og meget alvorlig sundhedsfare, navnlig for menneskene i de storbyamfund, hvor koncentrationen er stærkest, og tillige en potentiel fare af global karakter, altså for hele menneskeheden ved den opvarmning af atmosfæren, som den bevirker. Denne opvarmning er for længst begyndt og registreret, og fortsætter vi og de øvrige højt udviklede industrilande med anvendelsen af de traditionelle energikilder, vil den fortsætte med alle de klimatiske følger inden for en overskuelig fremtid med smeltning af ismasserne på polerne, stigning i havenes vandstand og oversvømmelser af alt lavtliggende land.

Hvis man kan bygge på de rapporter, vi har modtaget fra de videnskabsmænd, som beskæftiger sig med disse problemer, og det må jeg vel formode vi kan, er det disse to alternativer, vi og den øvrige verden har at vælge imellem i spørgsmålet om energiforsyningen. Det er meget lidt hyggeligt. Vort ansvar er umådelig stort, ligegyldigt hvilket af alternativerne vi vælger. Jeg tror, jeg både af økologiske og af økonomiske grunde vil vælge atomkraften, idet jeg naturligvis forudsætter, at der i forbindelse med opførelsen af atomkraftværker tages alle de sikker-

hedsforholdsregler, som atomteknikken indtil nu kender, og at man meget nøje følger hele den udvikling, som foregår på dette område, og indbygger erfaringerne herfra i de eventuelle danske kraftværker.

Jeg er enig med handelsministeren i, at det er folketetinget, som skal træffe principbeslutningen om eventuel indførelse af atomkraft i Danmark, og at det derefter må være administrationens sag at føre beslutningen ud i livet, uden at folketetinget skal beskæftige sig med enkeltheder, herunder antallet af og placeringen af kraftværker. Men jeg mener ikke, at denne opgave er et handelsministerielt anliggende. Det er min opfattelse, at alle de spørgsmål, som knytter sig til Danmarks fremtidige forsyning med energi, er så store og livsvigtige, at de bør samles i et ministerium, som ikke har andre opgaver at varetage, og som kan knytte den bedste inden- og udenlandske sagkundskab inden for videnskab, teknik og jura til sig.

Jeg tænker i denne forbindelse ikke mindst på de opgaver, som energimæssigt skal løses på Grønland, og som falder helt uden for Grønlandsministeriets arbejdsområde. I sin tale i går karakteriserede handelsministeren Danmark som et fuldt ud energiimporterende land. Dette er kun rigtigt, hvis man tænker i olie og kulbaner, og for så vidt også, hvis man tænker på den vandkraftfremstillede strøm, vi får fra den skandinaviske halvø. Men det er ikke rigtigt, i det øjeblik vi måtte beslutte os til at gå over til anvendelse af atomkraft. Kvane-fjeldet i Vestgrønland indeholder umådelige mængder af det uran, der er grundstof ved fremstilling af atomkraft. Vi har her i dette danske amt en vældig energireserve, der er i stand til at dække Danmarks forbrug meget langt ud i fremtiden, og som vel også kan vise sig at være en værdifuld faktor i de forhandlinger med udenlandsk ekspertise, der skal sikre os opførelse af atomkraftværker, hvis folketetinget beslutter sig for fremtidig anvendelse af atomkraft.

Jeg er naturligvis helt klar over, at man ikke fra det ene øjeblik til det andet kan skifte vore nuværende kraftværker ud med nye, og at det er investeringer af meget stort format, der her er tale om, men jeg mener, at disse investeringer må prioriteres meget højt, og at forberedelsen til at udvinde uran i Grønland må begynde samtidig